

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 421

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 16 mai 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
113.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 201/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor	2–8		
613.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 201/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor	9		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 337 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39, art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	9–11			
Decizia nr. 344 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România	11–13			
		Decizia nr. 349 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43, ale art. 46, ale art. 48, ale art. 49, ale art. 52 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. a) și alin. (3), ale art. 56, ale art. 80 alin. (1), ale art. 83 alin. (2), ale art. 84 alin. (1) și (6), ale art. 86, ale art. 89 alin. (2) și ale art. 90 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	13–15	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		715.	— Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea Metodologiei privind concentrarea datelor la nivel de secție de circulație, regulator de circulație, structură regională și structură centrală a administratorului infrastructurii feroviare, în vederea completării formularului „Informare operativă privind analiza efectuării programului de circulație a trenurilor“	15–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 201/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 201 din 22 decembrie 2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.191 din 29 decembrie 2005, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:

„**1¹. La articolul 2, punctul 5 va avea următorul cuprins:**

«5. *asigurător* — persoana juridică română autorizată în condițiile prezentei legi să exercite activități de asigurare, sucursala sau filiala unui asigurător dintr-un stat terț, precum și sucursala unei societăți de asigurare sau a unei societăți mutuale dintr-un stat membru, care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine;»“.

2. La articolul I punctul 2 articolul 2, punctul 11 va avea următorul cuprins:

„11. *persoane semnificative* — membrii consiliului de administrație și/sau ai consiliului director și/sau ai consiliului de supraveghere, conducerea executivă, actuarul, conducătorii activităților de asigurări de viață și de asigurări generale, în cazul asigurătorilor cu activitate compozită, persoanele desemnate în funcții de conducere specifice domeniului asigurărilor, care vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi, după caz, precum și conducerea executivă a intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări și membrii Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii.“

3. La articolul I punctul 4 articolul 2, punctul 30 va avea următorul cuprins:

„30. *interes de participare* — drepturile în capitalul altor entități, reprezentate sau nu prin certificate, care prin crearea unei legături durabile cu aceste entități sunt destinate să contribuie la activitățile entității. Deținerea de către o entitate a unui procentaj de cel mult 20% din capitalul unei alte entități se prezumă că reprezintă un interes de participare;“.

4. La articolul I, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„**4¹. La articolul 2, punctul 47 va avea următorul cuprins:**

«47. *suma la risc* — diferența dintre indemnizația de asigurare și rezerva matematică stabilită pentru contractele de asigurare care acoperă riscul de deces;»“.

5. La articolul I punctul 5 articolul 2, punctul 47¹ va avea următorul cuprins:

„47¹. *actuar* — persoana fizică înregistrată în Registrul actuarilor, în conformitate cu prevederile prezentei legi și a normelor emise în aplicarea acesteia, specializată în evaluarea riscului prin metode statistice care, în domeniul asigurărilor, sunt folosite pentru calcularea primelor, rezervelor tehnice și a anuităților;“.

6. La articolul I, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 5¹, cu următorul cuprins:

„**5¹. La articolul 2, după punctul 48 se introduce un nou punct, punctul 48¹, cu următorul cuprins:**

«48¹. *organism de compensare* — entitate care acordă despăgubiri persoanelor păgubite ca urmare a unui accident survenit pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel de reședință al persoanei păgubite, provocat de un autoturism înregistrat și asigurat pe teritoriul unui stat membru;»“.

7. La articolul I punctul 7 articolul 2, punctul 55 va avea următorul cuprins:

„55. *intermediari în asigurări* — persoanele fizice sau juridice, denumite în continuare *broker de asigurare, agent de asigurare, subagent sau agent de asigurare subordonat*, care desfășoară activitate de intermediere în asigurări în schimbul unui/unei comision/remunerații, autorizat sau înregistrat în condițiile stabilite de prezenta lege și de normele emise în aplicarea acesteia, precum și intermediarii din statele membre care desfășoară pe teritoriul României activitate de intermediere în asigurări, conform dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii, după caz;“.

8. La articolul I punctul 8 articolul 2, punctul 56 va avea următorul cuprins:

„56. *intermediar în reasigurări* — persoana fizică sau juridică română autorizată în condițiile prezentei legi, denumită în continuare *broker în reasigurare*, care intermediază, în schimbul unui/unei comision/remunerații, în principal, activitatea de reasigurare, precum și intermediarii din statele membre care desfășoară pe teritoriul României activitate de intermediere în reasigurări, conform dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii, după caz;“.

9. La articolul I, după punctul 12 se introduce un nou punct, punctul 12¹, cu următorul cuprins:

„12¹. La articolul 2, după punctul 64 se introduce un nou punct, punctul 65, cu următorul cuprins:

«65. *locul obișnuit de staționare* — teritoriul statului în care autovehiculul este înmatriculat sau:

— în cazul în care nu se solicită înmatriculare pentru un anumit tip de autovehicule, dar autovehiculul deține plăcuțe de asigurare sau un semn distinctiv similar plăcuței de înmatriculare, teritoriul statului în care a fost emisă plăcuța de asigurare ori a fost emis semnul; sau

— în cazul în care nici plăcuța de înmatriculare, nici plăcuța de asigurare și nici semnul distinctiv nu se cere pentru un anumit tip de vehicule, teritoriul statului în care persoana care deține autovehiculul își are reședința permanentă.»“

10. La articolul I, după punctul 13 se introduce un nou punct, punctul 13¹, cu următorul cuprins:

„13¹. La articolul 4, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

«(2) Se înființează Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, autoritate administrativă autonomă de specialitate, autofinanțată, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.»“

11. La articolul I, punctul 14 va avea următorul cuprins:

„14. La articolul 4, alineatele (5)–(9) vor avea următorul cuprins:

«(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este condusă de un consiliu format din 7 membri, dintre care un președinte și 2 vicepreședinți.

(6) Structura organizatorică și de personal a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, atribuțiile de conducere, de execuție și de control ale personalului său se stabilesc prin regulamentele de organizare și funcționare adoptate de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit prevederilor prezentei legi.

(7) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sunt numiți de Parlament, în ședința comună a celor două Camere, la propunerea comisiilor reunite, respectiv Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților. Președintele și vicepreședinții se nominalizează pe funcții în lista de propuneri care se supune spre aprobare Parlamentului.

(8) Numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se face de pe lista comună propusă de Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților.

(9) Revocarea din funcție a unui membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se face la propunerea comisiilor reunite ale Parlamentului, respectiv Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, în ședința comună a celor două Camere, dacă acesta încetează să îndeplinească condițiile

necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale sau dacă se face vinovat de abateri grave, incompatibile funcției sale.»“

12. La articolul I, punctul 16 va avea următorul cuprins:

„16. La articolul 4, alineatele (20)–(23) vor avea următorul cuprins:

«(20) În cazul imposibilității temporare de exercitare a prerogativelor președintelui, reprezentarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor revine unuia dintre vicepreședinții acesteia, desemnat de președinte.

(21) Dacă atât președintele, cât și vicepreședinții se află în imposibilitate de exercitare a prerogativelor, reprezentarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va fi asigurată de decanul de vârstă dintre ceilalți 4 membri.

(22) Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor deliberază valabil în prezența a cel puțin 4 dintre membrii săi, incluzând președintele sau, în absența acestuia, unul dintre vicepreședinți.

(23) Hotărârile sunt adoptate cu votul majorității membrilor prezenți, iar în caz de balotaj, votul președintelui sau, în absența acestuia, cel al vicepreședintelui care conduce dezbaterile este decisiv.»“

13. La articolul I punctul 19 articolul 5, litera d) va avea următorul cuprins:

„d) aprobă și, după caz, retrage aprobarea, în condițiile legislației în vigoare și ale normelor emise în aplicarea acesteia, pentru persoanele semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare și avizează și, după caz, retrage avizul, pentru membrii Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii;“

14. La articolul I, după punctul 19 se introduc două noi puncte, punctele 19¹ și 19², cu următorul cuprins:

„19¹. La articolul 5, după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

«a¹) stabilește obiectivele, organizarea și funcționarea activității de audit public intern;»

19². La articolul 5, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

«b¹) aprobă, în vederea acordării avizului prealabil pentru înregistrarea ca asigurător sau reasigurător, acționarii, direcții și/sau indirecte, în baza prevederilor normelor emise în aplicarea prezentei legi;»“

15. La articolul I, după punctul 22 se introduce un nou punct, punctul 22¹, cu următorul cuprins:

„22¹. La articolul 5, după litera l) se introduce o nouă literă, litera l¹), cu următorul cuprins:

«l¹) îndeplinește calitatea de administrator al Fondului de garantare;»“

16. La articolul I, după punctul 23 se introduce un nou punct, punctul 23¹, cu următorul cuprins:

„23¹. La articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

«Art. 7. — (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va prezenta Parlamentului, respectiv Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisiei pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, în termen de 6 luni de la expirarea fiecărui

exercițiu financiar, un raport asupra pieței asigurărilor din România, precum și o informare privind activitățile desfășurate.»“

17. La articolul I punctul 24 articolul 8 alineatul (2), litera f) va avea următorul cuprins:

„f) avizează, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi, la asigurătorii sau reasigurătorii autorizați, inclusiv la cei ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe o piață bursieră, persoanele fizice sau juridice care intenționează, direct și/sau indirect, după caz, să devină acționari semnificativi, să își majoreze cota de participare, să renunțe la calitatea de acționar semnificativ sau să își diminueze cota de participare;“

18. La articolul I punctul 25 articolul 8 alineatul (2), litera h²) va avea următorul cuprins:

„h²) stabilește/precizează alte obiective de interes privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului de protecție a victimelor străzii și a entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională.“

19. La articolul I punctul 27 articolul 8 alineatul (2), litera k) va avea următorul cuprins:

„k) constată și aplică sancțiuni, ca urmare a controlului permanent, periodic sau inopinat, asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, acționarilor semnificativi ori persoanelor semnificative ale acestora sau Consiliului director al Fondului de protecție a victimelor străzii ori conducerii entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, a normelor, deciziilor și avizelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.“

20. La articolul I punctul 30 articolul 9, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Deciziile, avizele și circularele nu sunt supuse publicării, cu excepția celor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a), c), d) și h¹).“

21. La articolul I, după punctul 30 se introduce un nou punct, punctul 30¹, cu următorul cuprins:

„30¹. La articolul 10 alineatul (1), partea introductivă va avea următorul cuprins:

«Art. 10. — (1) Constituie venit propriu la bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor:»“.

22. La articolul I punctul 32 articolul 11 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) sucursale aparținând unor societăți-mamă guvernate de legi dintr-un stat terț, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit procedurii prevăzute la art. 12 și cu respectarea condițiilor stabilite potrivit cap. III²;“

23. La articolul I, după punctul 33 se introduce un nou punct, punctul 33¹, cu următorul cuprins:

„33¹. La articolul 11, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

«(2) Un asigurător nu poate fi înregistrat în registrul comerțului fără avizul prealabil în vederea înregistrării emis de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.»“

24. La articolul I, după punctul 42 se introduce un nou punct, punctul 42¹, cu următorul cuprins:

„42¹. La articolul 12 alineatul (12), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

«f) nu pot deține, direct și/sau indirect, calitatea de acționar, precum și cea de persoană semnificativă a unui asigurător sau reasigurător persoanele nominalizate în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, cu modificările ulterioare, precum și în lista întocmită în conformitate cu prevederile art. 5 din această ordonanță de urgență.»“

25. La articolul I, după punctul 46 se introduce un nou punct, punctul 46¹, cu următorul cuprins:

„46¹. La articolul 13, alineatul (7) va avea următorul cuprins:

«(7) Un asigurător care solicită autorizarea conform prevederilor art. 12 alin. (7¹) achită, la depunerea cererii de autorizare, o taxă de autorizare reprezentând 40% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).»“

26. La articolul I punctul 47 articolul 13, alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Un asigurător, reasigurător sau un broker de asigurare și/sau de reasigurare, Fondul de protecție a victimelor străzii sau o entitate care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională care solicită aprobarea pentru modificări la condițiile și documentele în baza cărora s-a acordat autorizația/avizul, precum și orice informații sau certificări din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru a-i servi în relațiile cu terții va achita o taxă de aprobare, avizare sau de certificare, după caz, reprezentând echivalentul în lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României din data plății.“

27. La articolul I, punctul 48 va avea următorul cuprins:

„48. La articolul 13, după alineatul (9) se introduc două noi alineate, alineatele (10) și (11), cu următorul cuprins:

«(10) Orice persoană fizică sau juridică, cu excepția asiguraților, păgubiților și a instituțiilor publice, care solicită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor informații, certificări sau puncte de vedere, va achita o taxă reprezentând echivalentul în lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României din data plății.

(11) Pentru toate autorizațiile emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, distruse, pierdute sau furate, se vor elibera duplicate, la cererea persoanelor îndreptățite, în condițiile prevăzute în normele emise în aplicarea prezentei legi, contra unei taxe reprezentând 25% din sumele prevăzute la alin. (1) și la art. 36 alin. (1).»“

28. La articolul I punctul 49 articolul 15¹⁰, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Sucursalele și agențiile asigurătorilor și reasigurătorilor autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, care desfășoară prin intermediul acestora activitate de asigurare sau de reasigurare pe teritoriul altor

state membre, în baza dreptului de stabilire, sunt obligate să aibă o marjă de solvabilitate conținând active negrevate de orice sarcini sau datorii, din care se scad activele necorporale. Marja de solvabilitate va fi calculată în conformitate cu prevederile normelor emise în aplicarea prezentei legi.“

29. La articolul I, după punctul 65 se introduce un nou punct, punctul 65¹, cu următorul cuprins:

„65¹. La articolul 25, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

«(2) Asigurătorii pot încheia înțelegeri referitoare la coasigurare, pool-uri și alte forme de cooperare specifice, în vederea asigurării sau reasigurării unor riscuri, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi.

(3) Asigurătorii emitenți de documente internaționale de asigurare, Carte Verde, vor constitui Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România, în conformitate cu prevederile Convenției Internaționale Carte Verde. Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România este o asociație profesională, independentă și autonomă, care, în baza Convenției Internaționale Carte Verde, are rol de reglementare a activității asigurătorilor emitenți de documente internaționale de asigurare.»“

30. La articolul I punctul 66 articolul 25, alineatul (3¹) va avea următorul cuprins:

„(3¹) Asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule (RCA) se vor afilia până cel târziu la data de 31 ianuarie 2006 la Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România. Asigurătorii care primesc autorizația de a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule (RCA) sunt obligați să se afilieze în termen de maximum 30 de zile de la primirea autorizației la Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România.“

31. La articolul I punctul 67 articolul 25, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule (RCA) pe teritoriul României și în afara lui au obligația de a constitui Fondul comun Carte Verde.“

32. La articolul I, după punctul 67 se introduce un nou punct, punctul 67¹, cu următorul cuprins:

„67¹. După articolul 25 se introduce articolul 25¹ cu următorul cuprins:

«Art. 25¹. — (1) Toți asigurătorii autorizați să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule (clasa 10 de la lit. B din anexa nr. 1, cu excepția răspunderii civile a transportatorului) trebuie să constituie Fondul de protecție a victimelor străzii, denumit în continuare *Fond*.

(2) Fondul se constituie ca asociație, persoană juridică de drept privat fără scop patrimonial, în conformitate cu prevederile legale referitoare la asociații și fundații, ale prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(3) Actul constitutiv al asociației, precum și modificările ulterioare vor fi avizate în prealabil de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Fondul este condus de un consiliu director format din 5 membri, care sunt supuși avizului prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(5) Un membru al consiliului director al Fondului va fi numit de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(6) Membrii Fondului sunt obligați să contribuie printr-o cotizație la constituirea și menținerea stabilității financiare a acestuia, proporțional cu volumul primelor brute încasate din vânzarea asigurării de răspundere civilă care acoperă daune ce rezultă din folosirea autovehiculelor terestre, cu excepția răspunderii civile a transportatorului, până la acoperirea tuturor obligațiilor de plată.

(7) Nivelul cotizației și termenele de plată ale acesteia se stabilesc anual de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor. Quantumul cotizației este de până la 5% din volumul primelor brute încasate pentru această asigurare.

(8) Bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului, precum și rectificările acestuia se aprobă de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(9) În caz de deficit, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate majora în cursul anului nivelul cotizației.

(10) Fondul se constituie în scopul:

a) de a furniza informații persoanelor vătămate prin accidente de autovehicule, în calitate de centru de informare (CEDAM);

b) de a despăgubi persoanele păgubite prin accidente de autovehicule, dacă:

— autovehiculul, respectiv tramvaiul, care a provocat accidentul a rămas neidentificat sau nu era asigurat pentru răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, cu toate că, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, proprietarul acestuia avea obligația să încheie o astfel de asigurare;

— în termen de 3 luni de la data la care a adresat o cerere de despăgubire, persoana rezidentă în România care a suferit un prejudiciu ca urmare a unui accident de circulație produs pe teritoriul unui stat situat în limitele teritoriale de acoperire, cu excepția României, sau pe teritoriul unui stat terț al cărui birou național a aderat la sistemul *Carte Verde*, de un autovehicul care are locul obișnuit de staționare într-un stat membru al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, nu a primit un răspuns motivat de la societatea de asigurare a autovehiculului vinovat de producerea accidentului sau de la reprezentantul de despăgubiri al acesteia ori dacă societatea de asigurare respectivă nu și-a desemnat un reprezentant de despăgubire pe teritoriul României sau dacă în termen de două luni de la data producerii accidentului societatea de asigurare nu poate fi identificată. Fondul îndeplinește aceste atribuții în calitate de organism de compensare.

(11) Asigurătorii menționați la alin. (1) au obligația să desemneze în fiecare stat aparținând Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană un reprezentant

însărcinat cu regularizarea daunelor provocate de autovehicule supuse obligației de asigurare în România rezidenților în aceste state, cu condiția ca accidentul să se producă pe teritoriul unui alt stat decât statul de reședință al persoanei vătămate.

(12) Fondul are legitimare procesuală activă în orice proces împotriva persoanelor aflate într-o relație juridică cu el, pentru obligațiile de plată achitate sau care urmează cu certitudine să fie achitate de Fond.

(13) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui asigurător la Fond constituie, potrivit legii, titlu de creanță.

(14) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Fondul va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(15) În vederea recuperării sumelor cheltuite, Fondul are drept de regres împotriva entității care a determinat prejudiciul.

(16) Anual, Fondul va prezenta Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor un raport de activitate, ale cărui formă și conținut vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(17) Raportul va fi însoțit de situațiile financiare anuale, întocmite potrivit legislației în vigoare și auditate în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(18) În termen de 6 luni de la sfârșitul anului precedent Fondul va publica un raport, ale cărui formă și conținut vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi.

(19) Modul de constituire, de utilizare și de plasament al sumelor bănești la dispoziția Fondului, precum și persoanele îndreptățite a fi despăgubite se stabilesc prin norme emise în aplicarea prezentei legi de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.»“

33. La articolul I punctul 68, titlul capitolului V va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V

Separarea managementului asigurărilor de viață și asigurărilor generale pentru asigurătorii cu activitate compozită“

34. La articolul I punctul 84 articolul 35, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea obținerii autorizației, solicitantul va prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documente din care să rezulte că va respecta prevederile alin.(5) lit. a)—d) și h).“

35. La articolul I punctul 98, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„98. La articolul 35, după alineatul (14) se introduc patru noi alineate, alineatele (15)—(18), cu următorul cuprins:“

36. La articolul I punctul 105 articolul 38¹, alineatele (1), (3), (6), (9) și (11)—(14) vor avea următorul cuprins:

„Art. 38¹. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi, a normelor adoptate în aplicarea acesteia, precum și a

avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte se constată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, prin exercitarea unui control permanent, periodic sau inopinat al activității asigurătorilor, reasigurătorilor, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională.

(3) Sancțiunile se stabilesc de către Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în baza referatelor de constatare întocmite de către direcțiile de specialitate care efectuează controlul permanent la sediul autorității de supraveghere ori a proceselor-verbale încheiate ca urmare a controalelor periodice sau inopinate efectuate de echipele de control desemnate în acest scop, la sediul asigurătorului, reasigurătorului, intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau entității care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională.

(6) Direcțiile de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, care efectuează controlul permanent în conformitate cu prevederile alin. (5), vor notifica, prin scrisoare cu confirmare de primire, persoanelor semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Consiliului director al Fondului sau conducerii entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională despre încălcarea prevederilor prezentei legi, ale normelor emise în aplicarea acesteia, precum și a avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte și vor solicita acestora ca, în termen de 7 zile calendaristice de la primirea notificării, să remită un răspuns prin care să explice motivul încălcării.

(9) Termenele prevăzute la alin. (6) și, respectiv, alin. (7) curg de la data de înregistrare a primirii notificării de către asigurători, reasigurători, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, Fondul sau entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz, și, respectiv, de la data de înregistrare a răspunsului la notificare de către direcția de specialitate emitentă a notificării.

(11) Controalele periodice și tematica acestora vor fi notificate conducerii executive a asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare sau, dacă este cazul, Consiliului director al Fondului, agenților de asigurare sau de reasigurare și agenților de asigurare subordonați, persoane juridice, cu 30 de zile înainte de data începerii.

(12) Asigurătorii, reasigurătorii, intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice, Fondul sau entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională au obligația de a pune la dispoziție echipele de control periodic sau inopinat, după caz, un spațiu adecvat, care pe perioada desfășurării controlului să fie folosit numai de către membrii echipei.

(13) Controalele inopinate vor viza numai aspecte punctuale, rezultate din analiza rapoartelor și informărilor periodice sau anuale ori a reclamațiilor și sesizărilor înregistrate la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor, intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, Fondului sau a entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz, și nu pot dura mai mult de 3 zile lucrătoare consecutive.

(14) Nici un asigurător, reasigurător și intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, Fondul sau o entitate care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională nu poate refuza efectuarea unui control inopinat.“

37. La articolul I punctul 107 articolul 39 alineatul (2), literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) înmatricularea asigurătorilor sau reasigurătorilor la Oficiul Național al Registrului Comerțului fără avizul prealabil în vederea înregistrării, emis de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) încălcarea, în orice mod, de către asigurători, reasigurători, intermediari în asigurări și/sau în reasigurări, Fond sau de entitățile care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, după caz, a dispozițiilor art. 5 lit. b), c), d), e), f), g), h), h¹), h²), h³), i), j), l), l¹) și m), ale art. 18, ale normelor emise în aplicarea prezentei legi, precum și a avizelor, deciziilor sau solicitărilor de informații, documente și rapoarte;“.

38. La articolul I, după punctul 107 se introduce un nou punct, punctul 107¹, cu următorul cuprins:

„107¹. La articolul 39 alineatul (2), litera e) va avea următorul cuprins:

«e) nesolicitarea de către asigurător/reasigurător/broker de asigurare și/sau de reasigurare a aprobării sau avizului, după caz, a/al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru acționarii semnificativi direcți și/sau indirecti și pentru persoanele semnificative ale asigurătorilor/reasigurătorilor/brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare sau, în cazul Fondului, a avizului prealabil pentru membrii Consiliului director;»“.

39. La articolul I punctul 111 articolul 39 alineatul (2), literele m³) și m⁴) vor avea următorul cuprins:

„m³) nerespectarea de către asigurători, reasigurători, brokeri de asigurare și/sau de reasigurare, Consiliul director al Fondului sau de conducerea entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională a termenelor de transmitere sau trimiterea cu date incomplete și eronate a rapoartelor, raportărilor, analizelor, documentelor și informațiilor prevăzute de prezenta lege, de normele emise în aplicarea ei sau prin decizii ori avize;

m⁴) nerespectarea prevederilor art. 25¹ și ale normelor emise în aplicarea acestuia de către Consiliul director al Fondului;“.

40. La articolul I, după punctul 111 se introduce un nou punct, punctul 111¹, cu următorul cuprins:

„111¹. La articolul 39 alineatul (2), după litera m⁴) se introduce o nouă literă, litera m⁵), cu următorul cuprins:

«m⁵) nerespectarea de către conducerea entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională și/sau de către lectori a prevederilor art. 38¹ alin. (6), (9), (12) și (14) și ale normelor emise în aplicarea prezentei legi;»“.

41. La articolul I punctul 113 articolul 39 alineatul (3), literele c) și e) vor avea următorul cuprins:

„c) amendă aplicabilă: asigurătorilor sau reasigurătorilor, de la 0,5% până la 1% din capitalul social; intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu forma juridică de societate pe acțiuni, de la 3% la 6%; brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, cu forma juridică de societate cu răspundere limitată, de la 10% până la 20% din capitalul social; agenților de asigurare, persoane juridice, cu forma juridică de societate cu răspundere limitată, de la 1.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON); agenților de asigurare, persoane fizice, subagenților și agenților de asigurare subordonați, persoane fizice, precum și lectorilor, de la 500 lei (RON) la 1.000 lei (RON); conducătorilor entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională, de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON); membrilor consiliului de administrație și/sau ai consiliului director și/sau ai consiliului de supraveghere, conducerii executive, conducătorilor activităților de asigurări de viață și de asigurări generale, în cazul asigurătorilor cu activitate compozită, persoanelor desemnate în funcții de conducere specifice domeniului asigurărilor, care vor fi stabilite prin norme emise în aplicarea prezentei legi, conducătorului sau, după caz, conducerii executive a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, persoane juridice, membrilor Consiliului director al Fondului, între 1—6 salarii nete sau indemnizații de ședință de consiliu ale persoanelor respective din luna precedentă celei în care a fost constatată contravenția. În cazul în care prin aplicarea acestor amenzi se depășește limita maximă prevăzută pentru amenzi în legea-cadru care reglementează regimul juridic al contravențiilor, se va aplica aceasta;

e) retragerea autorizației asigurătorilor, reasigurătorilor sau brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, revocarea unui membru sau a întregului Consiliu director al Fondului, revocarea aprobării acordate entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională și/sau lectorilor, dispunerea către asigurători, reasigurători și brokeri de asigurare/reasigurare a radierii agenților de asigurare, persoane fizice sau juridice, a subagenților, a agenților de asigurare subordonați sau a asistenților în brokeraj din registrele speciale în care aceștia au fost înregistrați, precum și retragerea aprobării pentru entitățile și/sau persoanele menționate la art. 5 lit. h³).“

42. La articolul I punctul 114 articolul 39 alineatul (3), litera c¹) va avea următorul cuprins:

„c¹) anularea votului exprimat sau suspendarea temporară a dreptului de vot al acționarilor semnificativi;“.

43. La articolul I punctul 119 articolul 42¹, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor nu are calitate procesuală și nu poate fi chemată în judecată în procesele declanșate împotriva asigurătorilor/reasigurătorilor/intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, chiar dacă aceștia se află în procedură de redresare financiară sau de faliment, în procesele împotriva Fondului, pentru a răspunde de neîndeplinirea obligațiilor asumate de aceștia potrivit legii și/sau convențiilor internaționale, sau în cazul proceselor împotriva entităților care organizează cursuri de calificare, pregătire și perfecționare profesională și/sau lectorilor.“

44. La articolul I punctul 124 anexa nr. 3, punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (Jurnalul Oficial nr. L345 din 19 decembrie 2002, p. 0001):

— expunere de motive (18), art. 1, 2, 4, 5, art. 6 alin. (4) și (5), art. 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 61, 62, 67, 69, anexa, anexa 2.“

45. La articolul I punctul 125 anexa nr. 3, punctul 5 va avea următorul cuprins:

„5. Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea în asigurări (Jurnalul Oficial nr. L009 din 15 ianuarie 2003, p. 0003):

— art. 1, art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 4, 6, 7, art. 7 alin. (3), art. 8, 9, 10, 11, 12, 14.“

46. La articolul I, punctul 126 va avea următorul cuprins:

„**126. La anexa nr. 3, după punctul 10 se introduc patru noi puncte, punctele 11—14, cu următorul cuprins:**

«11. Directiva a IV-a a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor tipuri de societăți comerciale (78/660/CEE), publicată în Jurnalul Oficial nr. L222 din 14 august 1978:

— art. 17

12. Regulamentul Consiliului (CE) 2001/2157 privind statutul unei companii europene, publicat în Jurnalul Oficial nr. L294 din 10 noiembrie 2001:

— art. 1 alin. (1)

13. Directiva 77/91, publicată în Jurnalul Oficial nr. L026 din 31 ianuarie 1977:

— art. 6 alin. (1)

14. Directiva 78/473/CEE de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative în domeniul coasigurării comunitare, publicată în Jurnalul Oficial nr. L151 din 7 iunie 1978, p. 0025—0027:

— art. 10.»“

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă articolul V din Legea nr. 403/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 din 25 octombrie 2004, cu modificările ulterioare.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2005 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 30 iunie 2005.

Art. IV. — (1) Fondul de protecție a victimelor străzii se constituie cel mai târziu la data de 31 octombrie 2006.

(2) În termen de 60 de zile de la înscrierea Fondului de protecție a victimelor străzii în Registrul asociațiilor și fundațiilor, acesta va prelua întreaga activitate, bunurile mobile și imobile afectate activității, precum și disponibilitățile financiare de la administratorul Fondului de protecție a victimelor străzii, numit în baza art. 2 alin. (1) din Normele privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului de protecție a victimelor străzii, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.108/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 24 iunie 2005.

(3) La data preluării, art. 61 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(4) De la data preluării, prevederile art. 61¹ din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, se vor interpreta că vizează numai Fondul de garantare.

(5) Prevederile art. 25¹ din Legea nr. 32/2000, care implică statutul de stat membru pentru România, intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 mai 2006.

Nr. 113.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 201/2005 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 32/2000 privind societățile
de asigurare și supravegherea asigurărilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 201/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 mai 2006.
Nr. 613.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 337

din 18 aprilie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39, art. 49 alin. (1)
și art. 50 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39, art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astoria Ltd” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 474/C/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 474/C/R/2005, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39, art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astoria Ltd” — S.R.L. din Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, în baza cărora toate actele întocmite de debitor sunt nule în condițiile în care în termen de 10 zile de la deschiderea procedurii judiciare acesta nu și-a manifestat intenția de

reorganizare, contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 21. Astfel, deoarece administratorului debitorului îi este ridicat dreptul de administrare, acesta nu mai poate declara recurs împotriva sentinței judecătorului-sindic de respingere a contestației debitorului și deschidere a procedurii reorganizării judiciare, termenul de recurs fiind, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 64/1995, de 10 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. De asemenea, autorul excepției consideră că textele de lege criticate aduc atingere unor principii ale procedurii civile, precum „principiul aflării adevărului, al exercitării drepturilor procesuale cu bună-credință, al interesului în promovarea unei acțiuni sau exercitarea unei căi de atac“.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39, art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 39: „În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, potrivit art. 38 alin. (5) sau (7), debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele și informațiile prevăzute la art. 33 alin. (1).“;

— Art. 49 alin. (1): „În afară de cazurile prevăzute de prezenta lege sau de cele autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule.“;

— Art. 50 alin. (1): „Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare — constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea —, dacă acesta nu și-a declarat, în

condițiile art. 33 alin. (1) lit. g) sau, după caz, ale art. 39, intenția de reorganizare.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

În examinarea excepției de neconstituționalitate Curtea reține că procedura reorganizării judiciare și a falimentului, în care se înscriu textele de lege criticate, se aplică comercianților debitori care nu mai pot face față datoriiilor, aflându-se în stare de insolvență.

Scopul acestei proceduri speciale îl constituie acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență, fie prin reorganizarea activității acestuia sau prin lichidarea unor bunuri din averea lui până la stingerea pasivului, fie prin faliment, așa cum prevede art. 2 din lege.

Procedura specială instituită prin lege asigură apărarea drepturilor legitime ale creditorilor, cât și apărarea interesului general al societății de reducere a riscului producerii unor dezechilibre în derularea activității operatorilor economici.

Evident că, în cadrul acestei proceduri, debitorul aflat în insolvență este supus unor restricții, cum sunt și cele cuprinse în textele de lege criticate, impuse de situația sa. Acestea sunt stabilite fără nici o discriminare, fiind aplicabile tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normelor respective.

În legătură cu critica privind încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea observă că textele de lege ce fac obiectul excepției nu împiedică accesul la justiție al debitorului. Acesta, ca parte în proces, poate exercita toate drepturile procesuale, inclusiv căile de atac împotriva hotărârilor date de judecătorul-sindic, iar pe parcursul procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului, o serie de acte vor fi îndeplinite de administrator sau de lichidator, persoană care răspunde și de respectarea intereselor legitime ale debitorului.

În acest sens Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii, între care Decizia nr. 65/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 9 martie 2005, și Decizia nr. 462/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 24 octombrie 2005.

De asemenea, dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând în repetate rânduri excepțiile de neconstituționalitate formulate cu privire la acest text. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 599/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.125 din 13 decembrie 2005, Curtea a stabilit că „ridicarea dreptului de administrare nu intervine automat, ci pe baza hotărârii judecătorului-sindic, care va aprecia dacă această măsură se impune pentru asigurarea unei mai bune administrări a averii debitorului în scopul prevenirii unor noi pierderi, ce ar limita posibilitățile de recuperare a creanțelor creditorilor. Această măsură se datorează culpei administratorului debitorului, care nu a putut conduce

activitatea în așa fel încât să nu devină insolubil, iar apoi nu a putut prezenta nici un fel de plan de reorganizare eficient pentru redresare și pentru ieșirea din starea de insolvență. În asemenea cazuri, judecătorul-sindic va numi un administrator, iar apoi un lichidator, persoană fizică ori societate comercială de specialitate, care va răspunde pentru conducerea activității debitorului și îndeplinirea tuturor actelor necesare pentru păstrarea și sporirea activului debitorului, în interesul atât al acestuia, cât și al tuturor creditorilor“.

În acest sens este și jurisprudența CEDO. Prin Decizia privind admisibilitatea din Cauza *Kaneas contra Greciei*, 2004, Curtea de la Strasbourg a stabilit că interdicția

impusă falitului de a-și mai administra bunurile și de a dispune de ele are drept scop plata creditorilor, urmărind deci un scop legitim, conform interesului general, și anume protecția drepturilor altei persoane. O astfel de ingerință trebuie să țină cont de un just echilibru între imperativele interesului general și cele ale apărării drepturilor fundamentale ale individului. Trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectul vizat. Controlând respectarea acestei exigențe, Curtea recunoaște statului o largă marjă de apreciere pentru a alege modalitățile de aplicare, ca și puterea de a aprecia dacă aceste consecințe sunt legitime, în interesul general, în vederea atingerii obiectivului legii în discuție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39, art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astoria Ltd” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 474/C/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 344

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mihaela Cârstea	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Mohamed Mossa Mohamed

Shaqa în Dosarul nr. 16.963/302/2005 (număr în format vechi 16.285/2005) al Judecătoriai Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Se prezintă interpretul autorizat de limbă arabă, domnul Dalati Bassam, desemnat pentru a asigura traducerea în cauză.

Magistratul-asistent referă Curții faptul că partea Oficiul Național pentru Refugiați a transmis la dosarul cauzei note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale pretins a fi încălcate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 16.963/302/2005 (număr în format vechi 16.285/2005), **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.** Excepția a fost ridicată de Mohamed Mossa Mohamed Shaqfa într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat, potrivit căruia numai instanța de la sediul Oficiului Național pentru Refugiați este competentă să soluționeze plângerea împotriva hotărârii de admitere sau respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat, este contrar art. 16 alin. 1 din Convenția privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, ratificată prin Legea nr. 46/1991, prin raportare la art. 11 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (2) și art. 18 alin. (2) din Constituție. Articolul 16 alin. 1 din Convenție prevede dreptul de acces liber și facil al refugiaților la instanțele de judecată naționale, ceea ce, în opinia autorului excepției, presupune ca regulile de procedură să permită cu ușurință susținerea propriului caz în fața instanței de judecată, iar prezența fizică în instanță să fie simplu de realizat. Or, în situația în care solicitantii de azil nu au reședința în unul dintre orașele în care Oficiul Național pentru Refugiați are sedii, nu există acces facil la instanța de judecată, cu atât mai mult cu cât art. 14 lit. l) din ordonanța criticată prevede obligația solicitantului de azil de a nu părăsi localitatea de reședință fără acordul oficiului. În plus, cheltuielile necesare transportului depășesc cu mult suma maximă pe care, potrivit prevederilor ordonanței, statul român o asigură, la cerere, solicitanților de azil.

Judecătoria Sectorului 5 București opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât atribuția stabilirii competenței instanței care soluționează o cerere revine în exclusivitate legiuitorului, fără ca prin aceasta să fie încălcat accesul liber la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, în esență, arată că acestea nu contravin dreptului oricărui refugiat de a sta în justiție, ci reprezintă tocmai o concretizare a acestei reguli stabilite prin Convenție. Accesul liber la justiție înseamnă posibilitatea juridică de a avea acces la

structurile judecătorești și mijloacele prin care se înlăpătează justiția, potrivit legii, iar instituirea competenței teritoriale a instanțelor de judecată este un drept ce aparține exclusiv legiuitorului, fără ca prin aceasta să se poată susține încălcarea dreptului de acces liber la justiție. Cu privire la critica referitoare la nerespectarea art. 18 alin. (2) din Constituție, consideră că dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor și a convențiilor internaționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, având următorul cuprins: *„Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine art. 16 alin. (1) și (2) din Convenția privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, ratificată prin Legea nr. 46/1991, care se referă la accesul liber și facil al oricărui refugiat în fața tribunalelor de pe teritoriul statelor contractante, prin raportare la textele constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) — *„Dreptul internațional și dreptul intern”* și ale art. 20 alin. (2) — *„Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile”*, precum și la art. 18 alin. (2) care prevede: *„Dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor și convențiilor internaționale la care România este parte.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată următoarele:

Dispozițiile art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași texte din Constituție și din actele internaționale invocate ca fiind încălcate și în prezenta cauză și cu o motivare similară. Prin Decizia nr. 145 din 23 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 10 martie 2006, Curtea, respingând excepția de

neconstituționalitate, a reținut că textul de lege criticat nu contravine exigențelor privind dreptul de acces la justiție, statuate atât în Convenția privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, cât și în Constituția României.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții în materie, atât considerentele, cât și soluția reținute în decizia amintită se impun a fi menținute.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Mohamed Mossa Mohamed Shaqfa în Dosarul nr. 16.963/302/2005 (număr în format vechi 16.285/2005) al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 349

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43, ale art. 46, ale art. 48, ale art. 49, ale art. 52 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. a) și alin. (3), ale art. 56, ale art. 80 alin. (1), ale art. 83 alin. (2), ale art. 84 alin. (1) și (6), ale art. 86, ale art. 89 alin. (2) și ale art. 90 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43, 46, 49, ale art. 53 alin. (1) lit. e) și alin. (3) raportat la alin. (1) lit. e), ale art. 86, ale art. 89 alin. (2) și ale art. 90 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 43 alin. (1) lit. a), ale art. 48, ale art. 52 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. a) și alin. (3), ale art. 56, ale art. 80 alin. (1), ale art. 83 alin. (2) și ale art. 84 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Gheorghe Mârșu în Dosarul

nr. 41.418/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a de conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, precum și Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic, celelalte părți fiind lipsă, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prevederile legale criticate nu sunt corelate cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 65/1994. Totodată, consideră că sunt încălcate prevederile art. 45 și 56 din Constituție.

Reprezentantul Agenției Naționale de Administrare Fiscală consideră că excepția este inadmisibilă, nefiind motivată, ceea ce este contrar dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul excepției nu și-a motivat excepția, contrar art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, și că acesta de fapt solicită o interpretare a

unor texte legale, ceea ce excedează competenței Curții, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 41.418/3/2005, **Tribunalul București — Secția a VIII-a de conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43, 46, 49, ale art. 53 alin. (1) lit. e) și alin. (3) raportat la alin. (1) lit. e), ale art. 86, ale art. 89 alin. (2) și ale art. 90 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 43 alin. (1) lit. a), ale art. 48, ale art. 52 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. a) și alin. (3), ale art. 56, ale art. 80 alin. (1), ale art. 83 alin. (2) și ale art. 84 alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Gheorghe Mârșu într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii a Direcției generale a finanțelor publice.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale față de Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați și Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară. Totodată, se apreciază că însuși conceptul de „reținere la sursă a impozitului din venitul brut încasat, în cazul activităților de expertiză contabilă, tehnică judiciară și extrajudiciară“, este neconstituțional.

Tribunalul București — Secția a VIII-a de conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Totodată, se arată că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este motivată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părților prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din motivarea acesteia, îl constituie dispozițiile art. 43, 46, 48, 49, ale art. 52 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. a) și alin. (3), ale art. 56, ale art. 80 alin. (1), ale art. 83 alin. (2), ale art. 84 alin. (1) și (6), ale art. 86, ale art. 89 alin. (2) și ale art. 90 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, și privesc cotele de impozitare, definirea veniturilor din activități independente, stabilirea venitului anual net realizat din activități independente, reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente, deducerile personale, stabilirea venitului net anual impozabil, declarațiile speciale, stabilirea și plata impozitului pe venitul net anual impozabil, regulile privind asocierile fără personalitate juridică, alte venituri ale persoanelor nerezidente, precum și veniturile obținute în străinătate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției susține că există anumite neconcordanțe între dispozițiile legale criticate și Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, dar nu indică textele constituționale încălcate și nici în ce constă neconstituționalitatea textelor criticate.

Curtea reține că excepția de neconstituționalitate ridicată este nemotivată, având în vedere că autorul acesteia nu face referire la nici un text ori principiu constituțional pretins încălcat, ceea ce este contrar dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*“. În consecință, Curtea constată că excepția este inadmisibilă, nefiind îndeplinită o cerință imperativă în ceea ce privește sesizarea Curții.

Curtea reține că motivarea excepției, prin indicarea textelor constituționale invocate, trebuie să fie făcută chiar prin actul de sesizare al Curții, pentru a fi posibilă exercitarea controlului de constituționalitate. În consecință, invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții și nu în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate contravine textului imperativ al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 și nu este de natură să înlăture această cauză de inadmisibilitate a excepției, neacoperindu-se astfel cerința imperativă a motivării excepției drept condiție cu privire la legala sesizare a Curții.

Totodată, Curtea observă că prin critica sa autorul excepției susține că ar exista anumite neconcordanțe între textele criticate și alte acte normative, precum și

neaplicarea corespunzătoare, în speță, a unor texte legale. În legătură cu această susținere Curtea constată că, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional realizează un control

de constituționalitate a legilor și a altor acte normative, în timp ce problemele care țin de coordonarea legislativă revin autorității legiuitoare, iar cele referitoare la interpretarea și aplicarea legii, instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43, 46, 48, 49, ale art. 52 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. a) și alin. (3), ale art. 56, ale art. 80 alin. (1), ale art. 83 alin. (2), ale art. 84 alin. (1) și (6), ale art. 86, ale art. 89 alin. (2) și ale art. 90 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Gheorghe Mârșu în Dosarul nr. 41.418/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a de conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind concentrarea datelor la nivel de secție de circulație, regulator de circulație, structură regională și structură centrală a administratorului infrastructurii feroviare, în vederea completării formularului „Informare operativă privind analiza efectuării programului de circulație a trenurilor“

În temeiul prevederilor art. 3 alin. (1) din Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.122/2005 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru programarea și analiza tehnico-operativă a circulației trenurilor nr. 099, ale art. 4 lit. e) ultima liniuță din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Feroviare Române — AFER, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind concentrarea datelor la nivel de secție de circulație, regulator de circulație, structură regională și structură centrală a administratorului infrastructurii feroviare, în vederea

completării formularului „Informare operativă privind analiza efectuării programului de circulație a trenurilor“, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

*) Anexa va fi pusă la dispoziția celor interesați de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.“ — S.A., la cerere.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în calitate de administrator al infrastructurii feroviare publice, operatorilor de transport feroviar și Societății Comerciale „Informatică Feroviară” — S.A., în calitate de operator economic care asigură gestionarea datelor în legătură cu circulația trenurilor introduse în sistemul IRIS.

Art. 3. — În termen de 15 zile de la data publicării metodologiei prevăzute la art. 1, conducerile persoanelor juridice prevăzute la art. 2 vor asigura instruirea și examinarea personalului implicat în activitatea de circulație

a trenurilor conform prevederilor acestor instrucțiuni de lucru.

Art. 4. — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., operatorii de transport feroviar și Societatea Comercială „Informatică Feroviară” — S.A. vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea juridică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 2 mai 2006.
Nr. 715.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115972